

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2523. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2524.

_____. รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พ.ศ.2529. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2530.

ณรงค์ ฅ เชียงใหม่. มลพิษสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2525.

เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต, ดร. "ปัญหามลภาวะในทะเลชายฝั่งของไทย." ใน รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องการพิทักษ์ผลประโยชน์ในทะเลของไทยกับกฎหมายทะเล แนวใหม่. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์พิมพ์เศศ, 2530.

วินัย วิระวัฒนานนท์, ดร. สิ่งแวดล้อมศึกษา. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530.

ศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์. "ปัญหาสิ่งแวดล้อมกับการวางแผนโครงการพัฒนา." รายงานการฝึกอบรมเรื่องหลักการวิเคราะห์โครงการและการประเมินค่าทางด้านสิ่งแวดล้อม 11 - 22 มีนาคม 2528. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2528.

สุรพล สุดารา, ดร. "ทะเลไทยและผลผลิต จากอดีตถึงปัจจุบันและสู่อนาคต." การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในประเทศไทยในพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: สยามสมาคม, 2528.

สุรภี วิจารณ์อารยานนท์. สภาวะแวดล้อมของเรา ตอน มลพิษสภาวะแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร:สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม, 2520.

สุวิทย์ วิระวงศ์, น.อ. "สาเหตุและแหล่งที่มาของมลพิษทางน้ำ (การปนเปื้อนของน้ำมันทางทะเล)." รายงานการฝึกอบรมเรื่อง "มลพิษทางน้ำ" 19 - 22 สิงหาคม 2529. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2529.

บทความ

"ต่างประเทศขึ้นสารพิษทั้งในอ่าวไทยอีก." มติชน (17 พฤศจิกายน 2531) : 24.

"ไทยเป็นโศกดังมรณะ ต่ำชาติขึ้นสารพิษทั้ง" มติชน (30 ตุลาคม 2531) : 1, 20.

อำนาจ วงศ์บัณฑิต, "การทำเหมืองแร่ในทะเลหลวงกับกฎหมายระหว่างประเทศ"
วารสารนิติศาสตร์. 14 (กันยายน, 2527) : 145 - 178.

เอกสารอื่น ๆ

เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. "สภาวะแวดล้อมเป็นพิษในทะเลบริเวณชายฝั่งอันนาจอธิปไตยของ
ไทยอันเนื่องมาจากโรงงานอุตสาหกรรมการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในทะเล
เรือบรรทุกน้ำมันและอื่น ๆ รวมตลอดทั้งมาตรการในการป้องกัน". เอกสารประกอบ
การบรรยาย ณ ศูนย์สารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 20 กรกฎาคม 2524
(อัดสำเนา).

การเดินทางในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456, พระราชบัญญัติ. แก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติการเดินทางในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2525.

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, สำนักงาน. "การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง แผนการจัดการ
ของเสียที่เป็นอันตรายสำหรับประเทศไทย 8 - 9 กันยายน 2531." (อัดสำเนา)

จรณชัย ศัลยพงษ์. "รูปแบบกฎหมายสภาวะแวดล้อมของประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

เรือไทย พ.ศ.2481, พระราชบัญญัติ.

ภาษาต่างประเทศหนังสือ

Barros, James, and Johnston, Douglas M. The International Law of
Pollution. Switzerland:Dacmisch MohrgmbH, 1981.

Bernhardt, Rudolf, Encyclopedia of Public International Law.
Netherlands:Elsevier science publisher B.V., 1987.

- Brown, E.D. The legal regime of hydrospace. London:Stevens & Sons, 1971.
- Brownlie, Ian. Principles of Public International Law. London:Clarendon Press, 1973.
- ESCAP. Marine environmental problems and issues in the ESCAP region. Bangkok:ESCAP, 1985.
- GESAMP. Report and Studies No. 15, The Review of the Health of the Oceans. Paris:UNESCO, 1982.
- IMO. Report of the tenth consultative meeting. London:IMO, 1986.
- IMO/FAO/UNESCO/WMO/WHO/IAEA/UN/UNEP Joint group of experts on the scientific aspects of marine pollution, GESAMP. Report and Studies No.27. London:IMO, 1986.
- Johnston, Douglas M. Environmental Management in the South China Sea: Legal and Institutional Developments. Hawaii:East-West Environment and policy Institute, 1982.
- _____. The Environmental Law of the Sea. Switzerland:Dacmisch MohrGmbH, 1981.
- M' donigle, R. Micheal, and Zacher, Mark W. Pollution Politics, and International Law tankers at sea. California:University of California Press, 1981.
- Singh, the Maharaj Nagendra. International Maritime Law Conventions Volume 4. London:Stevens & Son Limited, 1983.
- Soegiarto, Aprilani. "Pollution Problems in Indonesian Coastal Waters, Water Management and Environmental Protection in Asia and the Pacific. Japan:University of Tokyo Press, 1983.
- Starke, J.G. Introduction to International Law. London:Butterworths, 1967.

UNEP. Marine pollution. Nairobi:UNEP, 1983.

เอกสารอื่น ๆ

Amendments to annexs to the convention the prevention of marine pollution by dumping of wastes and other matter concerning incineration at sea.

Arnaudo, R.V. "The Impact and Hazards of Fishing nets, Marine debris and Persistent plastics lost and discarded at Sea." London, International Maritime Organization, 1986.

Convention on the prevention of marine pollution by dumping of waste and other matter.

IMCO. "Report of permits issued in 1979." London, IMCO, 1981.

_____. "Report by the Nuclear Energy Agency (NEA) of the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) on the radioactive waste sea disposal operations carried out in 1981." London, IMCO, 1981.

IMO. "Special Permit issued for the disposal of waste at sea." London, IMO, 1987.

_____. "Problems relating to Import/Export of wastes for their disposal at sea." Review of existing regulation and the need for additional measure under the London Dumping Convention, London, IMO, 1986.

_____. "Implications regarding the Law of the Sea Convention for the London Dumping Convention." Report of the Tenth Consultative Meeting, London, IMO, 1986.

_____. "Inventory of radioactive wastes from all sources entering the marine environment." London, IMO, 1986.

_____. "Register of Radioactive waste Inputs into the sea." London, IMO, 1986.

_____. "Draft resolution proposed by Argentina, Brazil, Canada, Chile, Cuba, Denmark, Dominican Republic, Finland, Federal Republic of Germany Iceland, Ireland, Mexico, Nauru, Norway, Panama, Spain and Sweeden." London, IMO, 1986.

_____. "Disposal into the sea-bed of high-level radioactive wastes Nole by the Secretarial." London, IMO, 1986.

_____. "Draft resolution proposed by France, Japan, the Netherlands, Switzerland, United kingdom and the United States." London, IMO, 1986.

Joint LDC/OSCOM Group of experts on incineration at sea. "Incineration at sea - comments Submitted by Denmark." London, IMO, 1987.

_____. "Ocean Incineration:Its role in managing hazardous waste." London, IMO, 1987.

OECD. "Disposal of hazardous waste in marine areas outside any national jurisdiction." London, IMO, 1986.

Panat Tasneeyanond. "National legislation for implementation of the Law of the Sea Convention provisions regarding protection and preservation of the marine environment." Bangkok, SEAPOL.

Regulation for the control of incineration of wastes and other matter at sea.

UN Convention on the Law of the Sea, 1982.

ก ร ค พ พ ว ก

CONVENTION ON THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION BY
DUMPING OF WASTES AND OTHER MATTER

The Contracting Parties to this Convention.

Recognizing that the marine environment and the living organisms which it supports are of vital importance to humanity, and all people have an interest in assuring that it is so managed that its quality and resources are not impaired;

Recognizing that the capacity of the sea to assimilate wastes and render them harmless, and its ability to regenerate natural resources, is not unlimited;

Recognizing that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction;

Recalling Resolution 2749(XXV) of the General Assembly of the United Nations on the principles governing the sea-bed and the ocean floor and the subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction;

Noting that marine pollution originates in many sources, such as dumping and discharges through the atmosphere, rivers, estuaries, outfalls and pipelines, and that it is important that States use the best practicable means to prevent such pollution and develop products and processes which will reduce the amount of harmful wastes to be disposed of;

Being convinced that international action to control the pollution of the sea by dumping can and must be taken without delay but that this action should not preclude discussion of measures to control other sources of marine pollution as soon as possible; and

Wishing to improve protection of the marine environment by encouraging States with a common interest in particular geographical areas to enter into appropriate agreements supplementary to this Convention;

Have agreed as follows:

Article I

Contracting Parties shall individually and collectively promote the effective control of all sources of pollution of the marine environment, and pledge themselves especially to take all practical steps to prevent the pollution of the sea by the dumping of waste and other matter that is liable to create hazards to human health, to harm living resources and marine life, to damage amenities or to interfere with other legitimate uses of the sea.

Article II

Contracting Parties shall, as provided for in the following Articles, take effective measures individually, according to their scientific, technical and economic capabilities, and collectively, to prevent marine pollution caused by dumping and shall harmonize their policies in this regard.

Article III

For the purposes of this Convention:

1. (a) "Dumping" means:

- (i) any deliberate disposal at sea of wastes or other matter from vessel, aircraft, platforms or other man-made structures at sea;
- (ii) any deliberate disposal at sea of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea.

(b) "Dumping" does not include:

- (i) the disposal at sea of wastes or other matter incidental to, or derive from the normal operations of vessels, aircraft, platforms, or other man-made structures at sea and their equipment,

other than wastes or other matter transported by or to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, operating for the purpose of disposal of such matter or derive from the treatment of such wastes or other matter on such vessels, aircraft, platforms or structures;

- (ii) placement of matter for a purpose other than the mere disposal thereof, provided that such placement is not contrary to the aims of this Convention.
- (c) The disposal of wastes or other matter directly arising from, or relate to the exploration, exploitation and associated off-shore processing of sea-bed mineral resources will not be covered by the provisions of this Convention.

2. "Vessels and aircraft" means waterborne or airborne craft or any type whatsoever. This expression includes air cushioned craft and floating craft, whether self-propelled or not.

3. "Sea" means all marine waters other than the internal waters of States.

4. "Wastes or other matter" means material and substance of any kind, form or description.

5. "Special permit" means permission granted specifically on application in advance and accordance with Annex II and Annex III.

6. "General permit" means permission granted in advance and in accordance with Annex III.

7. "The Organization" means the Organization designated by the Contracting Parties in accordance with Article XIV(2).

Article IV

1. In accordance with the provisions of this Convention Contracting Parties shall prohibit the dumping of any wastes or

other matter in whatever form or condition except as otherwise specified below:

(a) the dumping of wastes or other matter listed in Annex I is prohibited;

(b) the dumping of wastes or other matter listed in Annex II requires a prior special permit;

(c) the dumping of all other wastes or matter requires a prior general permit.

2. Any permit shall be issued only after careful consideration of all the factors set forth in Annex III, including prior studies of the characteristics of the dumping site, as set forth in Sections B and C of that Annex.

3. No provision of this Convention is to be interpreted as preventing a Contracting Party from prohibiting, insofar as that Party is concerned, the dumping of wastes or other matter not mentioned in Annex I. That Party shall notify such measures to the Organization.

Article V

1. The provision of Article IV shall not apply when it is necessary to secure the safety of human life or of vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea in cases of force majeure caused by stress of weather, or in any case which constitutes a danger to human life or a real threat to vessels, aircraft, platforms or other man-made structures at sea, if dumping appears to be the only way of averting the threat and if there is every probability that the damage consequent upon such dumping will be less than would otherwise occur. Such dumping shall be so conducted as to minimize the likelihood of damage to human or marine life and shall be reported forthwith to the Organization.

2. A Contracting Party may issue a special permit as an exception to Article IV(1)(a), in emergencies, posing unacceptable risk relating to human health and admitting no other feasible solution. Before doing so the Party shall consult any other

country or countries that are likely to be affected and the Organization which, after consulting other Parties, and international organizations as appropriate, shall, in accordance with Article XIV promptly recommend to the Party the most appropriate procedures to adopt. The Party shall follow these recommendations to the maximum extent feasible consistent with the time within which action must be taken and with the general obligation to avoid damage to the marine environment and shall inform the Organization of the action it takes. The Parties pledge themselves to assist one another in such situations.

3. Any Contracting Party may waive its rights under paragraph (2) at the time of, or subsequent to ratification of, or accession to this Convention.

Article VI

1. Each Contracting Party shall designate an appropriate authority or authorities to:

- (a) issue special permits which shall be required prior to, and for, the dumping of matter listed in Annex II and in the circumstances provided for in Article V(2);
- (b) issue general permits which shall be required prior to, and for, the dumping of all other matter;
- (c) keep records of the nature and quantities of all matter permitted to be dumped and the location, time and method of dumping;
- (d) monitor individually, or in collaboration with other Parties and competent international organization, the condition of the seas for the purposes of this Convention.

2. The appropriate authority or authorities of a Contracting Party shall issue prior special or general permits in accordance with paragraph (1) in respect of matter intended for dumping:

- (a) loaded in its territory;
- (b) loaded by a vessel or aircraft registered in its territory or flying its flag, when the loading occurs in the territory of a State not party to this Convention.

3. In issuing permits under sub-paragraphs (1) (a) and (b) above, the appropriate authority or authorities shall comply with Annex III, together with such additional criteria, measures and requirements as they may consider relevant.

4. Each Contracting Party, directly or through a Secretariat established under a regional agreement, shall report to the Organization, and where appropriate to other Parties, the information specified in sub-paragraphs (c) and (d) of paragraph (1) above, and the criteria, measures and requirements it adopts in accordance with paragraph (3) above. The procedure to be followed and the nature of such reports shall be agreed by the Parties in consultation.

Article VII

1. Each Contracting Party shall apply the measures required to implement the present Convention to all;

- (a) vessels and aircraft registered in its territory or flying its flag;
- (b) vessels and aircraft loading in its territory or territorial seas matter which is to be dumped;
- (c) vessels and aircraft and fixed or floating platforms under its jurisdiction believed to be engaged in dumping

2. Each Party shall take in its territory appropriate measures to prevent and punish conduct in contravention of the provisions of this Convention.

3. The Parties agree to co-operate in the development of

procedures for the effective application of this Convention particularly on the high seas, including procedures for the reporting of vessels and aircraft observed dumping in contravention of the Convention.

4. This Convention shall not apply to those vessels and aircraft entitled to sovereign immunity under international law. However, each Party shall ensure by the adoption of appropriate measures that such vessels and aircraft owned or operated by it act in a manner consistent with the object and purpose of this Convention, and shall inform the Organization accordingly.

5. Nothing in this Convention shall affect the right of each Party to adopt other measures, in accordance with the principles of international law, to prevent dumping at sea.

Article VIII

In order to further the objectives of this Convention, the Contracting Parties with common interests to protect in the marine environment in a given geographical area shall endeavour, taking into account characteristic regional features, to enter into regional agreements consistent with this Convention for the prevention of pollution, especially by dumping. The Contracting Parties to the present Convention shall endeavour to act consistently with the objectives and provisions of such regional agreements, which shall be notified to them by the Organization. Contracting Parties shall seek to co-operate with the Parties to regional agreements in order to develop harmonized procedures to be followed by Contracting Parties to the different conventions concerned. Special attention shall be given to co-operation in the field of monitoring and scientific research.

Article IX

The Contracting Parties shall promote, through collaboration within the Organization and other international bodies, support for those Parties which request it for:

- (a) the training of scientific and technical personnel;
- (b) the supply of necessary equipment and facilities for research and monitoring;
- (c) the disposal and treatment of waste and other measures to prevent or mitigate pollution caused by dumping;

preferably within the countries concerned, so furthering the aims and purposed of this Convention.

Article X

In accordance with the principles of international law regarding State responsibility for damage to the environment of other States or to any other area of the environment, caused by dumping of wastes and other matter of all kinds, the Contracting Parties undertake to develop procedures for the assessment of liability and the settlement of disputes regarding dumping.

Article XI

The Contracting Parties shall at their first consultative meeting consider procedures for the settlement of disputes concerning the interpretation and application of this Convention.

Article XII

The Contracting Parties pledge themselves to promote, within the competent specialized agencies and other international bodies, measures to protect the marine environment against pollution caused by:

- (a) hydrocarbons, including oil, and their wastes;
- (b) other noxious or hazardous matter transported by vessels for purposes other than dumping;
- (c) wastes generated in the course of operation of

vessels, aircraft, platforms and other man-made structures at sea;

- (d) radio-active pollutants from all sources, including vessels;
- (e) agents of chemical and biological warfare;
- (f) wastes or other matter directly arising from, or related to the exploration, exploitation and associated off-shore processing of sea-bed mineral resources.

The Parties will also promote, within the appropriate international organization, the codification of signals to be used by vessels engaged in dumping.

Article XIII

Nothing in this Convention shall prejudice the codification and development of the law of the sea by the United Nations Conference on the Law of the Sea convened pursuant to Resolution 2750 C(XXV) of the General Assembly of the United Nation nor the present or future claims and legal views of any State concerning the law of the sea and the nature and extent of coastal and flag State jurisdiction. The Contracting Parties agree to consult at a meeting to be convened by the Organization after the Law of the Sea Conference, and in any case not later than 1976, with a view to defining the nature and extent of the right and the responsibility of a coastal State to apply the Convention in a zone adjacent to its coast.

Article XIV

1. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland as a depositary shall call a meeting of the Contracting Parties not later than three months after the entry into force of this convention to decide on organizational matters.

2. The Contracting Parties shall designate a competent Organization existing at the time of that meeting to be responsible for Secretariat duties in relation to this Convention. Any Party to this Convention not being a member of this Organization shall make an appropriate contribution to the expenses incurred by the Organization in performing these duties.

3. The Secretariat duties of the Organization shall include:

- (a) the Convening of consultative meetings of the Contracting Parties not less frequently than once every two years and of special meetings of the Parties at any time on the request of two-thirds of the Parties;
- (b) preparing and assisting, in consultation with the Contracting Parties and appropriate International Organizations, in the development and implementation of procedures referred to in sub-paragraph (4)(e) of this Article;
- (c) considering enquiries by, and information from the Contracting Parties, consulting with them and with the appropriate International Organizations, and providing recommendations to the Parties on questions related to, but not specifically covered by the Convention;
- (d) conveying to the Parties concerned all notifications received by the Organization in accordance with Articles IV(3), V(1)and(2), VI(4), XV, XXandXXI

Prior to the designation of the Organization these functions shall, as necessary, be performed by the depositary, who for this purpose shall be the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

4. Consultative or special meetings of the Contracting Parties shall keep under continuing review the implementation of

this Convention and may, inter alia:

- (a) review and adopt amendments to this Convention and its Annexes in accordance with Article XV;
- (b) invite the appropriate scientific body or bodies to collaborate with and to advise the Parties or the Organization on any scientific or technical aspect relevant to this Convention, including particularly the content of the Annexes;
- (c) receive and consider reports made pursuant to Article VI(4);
- (d) promote co-operation with and between regional organizations concerned with the prevention of marine pollution;
- (e) develop or adopt, in consultation with appropriate International Organizations, procedures referred to in Article V(2), including basic criteria for determining exceptional and emergency situations, and procedures for consultative advice and the safe disposal of matter in such circumstances, including the designation of appropriate dumping areas, and recommend accordingly;
- (f) consider any additional action that may be required.

5. The Contracting Parties at their first consultative meeting shall establish rules of procedure as necessary.

Article XV

1. (a) At meetings of the Contracting Parties called in accordance with Article XIV amendments to this Convention may be adopted by a two-thirds majority of those present. An amendment shall enter into force for the Parties which have accepted it on the sixtieth day after two-thirds of the Parties

shall have deposited an instrument of acceptance of the amendment with the Organization. Thereafter the amendment shall enter into force for any other Party 30 days after that Party deposits its instrument of acceptance of the amendment.

(b) The Organization shall inform all Contracting Parties of any request made for a special meeting under Article XIV and of any amendments adopted at meetings of the Parties and of the date on which each such amendment enters into force for each Party.

2. Amendments to the Annexes will be based on scientific or technical considerations. Amendments to the Annex approved by a two-thirds majority of those present at a meeting called in accordance with Article XIV shall enter into force for each Contracting Party immediately on notification of its acceptance to the Organization and 100 days after approval by the meeting for all other Parties except for those which before the end of the 100 days make a declaration that they are not able to accept the amendment at that time. Parties should endeavour to signify their acceptance of an amendment to the Organization as soon as possible after approval at a meeting. A Party may at anytime substitute an acceptance for a previous declaration of objection and the amendment previously objected to shall thereupon enter into force for that Party.

3. An acceptance or declaration of objection under this Article shall be made by the deposit of an instrument with the Organization. The Organization shall notify all Contracting Parties of the receipt of such instruments.

4. Prior to the designation of the Organization, the Secretarial functions herein attributed to it, shall be performed temporarily by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, as one of the depositaries of this Convention.

Article XVI

This Convention shall be open for signature by any State at London, Mexico City, Moscow and Washington from December 29, 1972 until December 31, 1973.

Article XVII

This Convention shall be subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Governments of Mexico, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America.

Article XVIII

After December 31, 1973, this Convention shall be open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Governments of Mexico, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and the United States of America.

Article XIX

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession.

2. For each Contracting Party ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such Party of its instrument of ratification or accession.

Article XX

The depositaries shall inform Contracting Parties:

(a) of signatures to this Convention and of the deposit of instruments of ratification, accession or withdrawal, in accordance with Articles XVI, XVII, XVIII and XXI, and

- (b) of the date which this Convention will enter into force, in accordance with Article XIX.

Article XXI

Any Contracting Party may withdraw from this Convention by giving six months' notice in writing to a depositary, which shall promptly inform all Parties of such notice.

Article XXII

The original of this Convention of which the English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Governments of Mexico, the Union of Soviet Socialist Republics, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America who shall send certified copies thereof to all States.

In Witness Whereof the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments have signed the present Convention.

Done in quadruplicate at London, Mexico City, Moscow and Washington, this twenty-ninth day of December, 1972.

Annex I

1. Organohalogen compounds.
2. Mercury and mercury compounds.
3. Cadmium and cadmium compounds.
4. Persistent plastics and other persistent synthetic materials, for example, netting and ropes, which may float or may remain in suspension in the sea in such a manner as to interfere materially with fishing, navigation or other legitimate uses of the sea.

5. Crude oil, fuel oil, heavy diesel oil, and lubricating oils, hydraulic fluids, and any mixtures containing any of these, taken on board for the purpose of dumping.

6. High-level radio-active wastes of other high-level radio-active matter, defined on public health, biological or other grounds, by the competent international body in this field, at present the International Atomic Energy Agency, as unsuitable for dumping at sea.

7. Materials in whatever form (e.g. solids, liquids, semi-liquids, gases or in a living state) produced for biological and chemical warfare.

8. The preceding paragraphs of this Annex do not apply to substances which are rapidly rendered harmless by physical, chemical or biological processes in the sea provided they do not:

(i) make edible marine organisms unpalatable, or

(ii) endanger human health or that of domestic animals.

The consultative procedure provided for under Article XIV should be followed by a Party if there is doubt about the harmlessness of the substance.

9. This Annex does not apply to waste or other materials (e.g. sewage sludges and dredged spoils) containing the matters referred to in paragraphs 1-5 above as trace contaminants. Such wastes shall be subject to the provisions of Annexes II and III as appropriate.

Annex II

The following substances and materials requiring special care are listed for the purpose of Article VI(1)(a).

A. Wastes containing significant amounts of the matters listed below:

arsenic
 lead
 copper
 zinc

} and their compounds

organosilicon compounds
 cyanides
 fluorides
 pesticides and their by-products not covered in Annex I.

B. In the issue of permits for the dumping of large quantities of acids and alkalis, consideration shall be given to the possible presence in such wastes of the substances listed in paragraph A and to the following additional substances:

beryllium
 chromium
 nickel
 vanadium

} and their compounds

C. Containers, scrap metal and other bulky wastes liable to sink to the sea bottom which may present a serious obstacle to fishing or navigation.

D. Radio-active wastes or other radio-active matter not included in Annex I. In the issue of permits for the dumping of this matter, the Contracting Parties should take full account of the recommendations of the competent international body in this field, at present the International Atomic Energy Agency.

Annex III

Provisions to be considered in establishing criteria governing the issue of permits for the dumping of matter at sea, taking into account Article IV(2), include:

A--Characteristics and composition of the matter

1. Total amount and average composition of matter dumped (e.g. per year).

2. Form, e.g. solid, sludge, liquid, or gaseous.
3. Properties:physical (e.g.solubility and density), chemical and biochemical (e.g. oxygen demand, nutrients) and biological (e.g. presence of viruses, bacteria, yeasts, parasites).
4. Toxicity.
5. Persistence:physical, chemical and biological.
6. Accumulation and biotransformation in biological materials or sediments.
7. Susceptibility to physical, chemical and biochemical changes and interaction in the aquatic environment with other dissolved organic and inorganic materials.
8. Probability of production of taints or other changes reducing marketability of resources (fish, shellfish ,etc.)

--Characteristics of dumping site and method of deposit

1. Location (e.g. co-ordinates of the dumping area, depth and distance from the coast), location in relation to other areas (e.g. amenity area, spawning nursery and fishing area and exploitable resource).
2. Rate of disposal per specific period (e.g. quantity per day, per week, per month).
3. Methods of packaging and containment, if any.
4. Initial dilution achieved by proposed method of release.
5. Dispersal characteristics (e.g. effects of currents, tides and wind on horizontal transport and vertical mixing).
6. Water characteristics (e.g. temperature, pH, salinity, stratification, oxygen indices of pollution--dissolved

oxygen demand (BOD)--nitrogen present in organic and mineral from including ammonia, suspended matter, other nutrients and productivity).

7. Bottom characteristics (e.g. topography, geochemical and geological characteristics and biological productivity).

8. Existence and effects of other dumpings which have been made in the dumping area (e.g. heavy metal background reading and organic carbon content).

9. In issuing a permit for dumping, Contracting Parties should consider whether an adequate scientific basis exists for assessing the consequences of such dumping, as outlined in this Annex, taking into account seasonal variations.

C--General considerations and conditions

1. Possible effects on amenities (e.g. presence of floating or stranded material, turbidity, objectionable odour, discolouration and foaming).

2. Possible effects on marine life, fish and shellfish culture, fish stocks and fisheries, seaweed harvesting and culture.

3. Possible effects on other uses of the sea (e.g. impairment of water quality for industrial use, underwater corrosion of structures, interference with ship operations from floating materials, interference with fishing or navigation through deposit of waste or solid objects on the sea floor and protection of areas of special importance for scientific or conservation purposes).

4. The practical availability of alternative land-based methods of treatment, disposal or elimination, or of treatment to render the matter less harmful for dumping at sea.

INCINERATION AT SEA
Resolution adopted on October 12, 1978

The Third Consultative Meeting,

Recalling Article I of the Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, which provides that Contracting Parties shall individually and collectively promote the effective control of all sources of pollution of the marine environment,

Having noted the use of incineration at sea as a means of disposal of wastes containing highly toxic substances and the consequent risks of marine and atmospheric pollution which may result from this process,

Desiring to prevent such pollution and to minimize the risk of hazards to other vessels or interference with other legitimate uses of the sea which could arise from incineration operations at sea,

Recognizing present methods of incineration at sea as being an interim method of disposal of wastes pending the development of environmentally better solution, considering at all times the best available technology,

Affirming that the intention of the adoption of mandatory provisions for the control of incineration at sea is not to increase the amounts and kinds of wastes or other matter incinerated at sea for which there are available practical alternative land-based methods of treatment, disposal or elimination,

Reaffirming that, in accordance with Article IV(3) of the Convention, Contracting Parties can apply additional regulations for incineration at sea on a national basis,

Noting that Article VIII of the Convention encourages Contracting Parties, within the framework of regional conventions,

to develop further agreements reflecting the conditions of the geographical area concerned,

Recalling the decision of the Second Consultative Meeting that provisions for the control of incineration at sea should be implemented by Contracting Parties on a mandatory basis in the form of a legal instrument adopted within the framework of the Convention (LDC II/11, Annex II),

Having considered the proposed amendments to the Annexes of the Convention for the control of incineration at sea contained in the Report of the Ad Hoc Group of Legal Experts on Dumping,

Adopts the following amendments to the Annexes to the Convention in accordance with Articles XV(4)(a) and XV(2) thereof:

- (a) addition of a paragraph 10 to Annex I;
- (b) addition of a paragraph E to Annex II; and
- (c) addition of an Addendum to Annex 1, containing Regulations for the

Control of Incineration of Wastes and Other Matter at Sea, the texts of which are set out in Attachment to this Resolution,

Entrusts the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization with the task of ensuring, in collaboration with the Governments of France, Spain, the Union of Soviet Socialist Republics and the United Kingdom, that the texts of the above Amendments are drawn up by December 1, 1978 in all official languages of the Convention with the linguistic consistency in each text, which would then become the authentic text of the Annexes to the Convention in the English, French, Russian and Spanish languages,

Resolves that for the purposes of Articles XIV(4)(a) and XV(2) of the Convention, December 1, 1978 shall be treated as the date of the adoption of the amendments,

Requests the Secretary-General of the Organization to inform Contracting Parties of the above-mentioned amendments,

Requests the Ad Hoc Group on Incineration at Sea to prepare draft Technical Guidelines for the Control of Incineration of Wastes and Other Matter at Sea with a view to adoption by the Fourth Consultative Meeting,

Invites Contracting Parties to implement, as an interim measure, the existing Technical Guidelines (LDC II/11, Annex II, with amendments (IAS/9, Annex IV)) and the notification procedure set out in Annex 2 to LDC III/12.

AMENDMENTS TO ANNEXES TO THE CONVENTION ON THE
PREVENTION OF MARINE POLLUTION BY DUMPING OF WASTES
AND OTHER MATTER CONCERNING INCINERATION AT SEA

The following paragraph shall be added to Annex I:

10. Paragraphs 1 and 5 of this Annex do not apply to the disposal of wastes or other matter referred to in these paragraphs by means of incineration at sea. Incineration of such wastes or other matter at sea requires a prior special permit. In the issue of special permits for incineration the Contracting Parties shall apply the Regulations for the Control of Incineration of Wastes and Other Matter at Sea set forth in the Addendum to this Annex (which shall constitute an integral part of this Annex) and take full account of the Technical Guidelines on the Contracting Parties in consultation.

The following paragraph shall be added to Annex II:

E. In the issue of special permits for the incineration of substance and materials listed in this Annex, the Contracting Parties shall apply the Regulations for the Control of Incineration of Wastes and Other Matter at Sea set forth in the Addendum to Annex I and take full account of the Technical Guidelines on the Control of Incineration of Wastes and Other Matter at Sea adopted by the Contracting Parties in consultation, to the extent specified in these Regulations and Guidelines.

ADDENDUM
REGULATIONS FOR THE CONTROL OF INCINERATION OF WASTES AND OTHER
MATTER AT SEA
PART 1

Regulation 1

Definitions

For the purposes of this Addendum:

(1) "Marine incineration facility" means a vessel, platform, or other man-made structure operating for the purpose of incineration at sea.

(2) "Incineration at sea" means the deliberate combustion of wastes or other matter on marine incineration facilities for the purpose of their thermal destruction. Activities incidental to the normal operation of vessels, platforms or other man-made structures are excluded from the scope of this definition.

Regulation 2

Application

(1) Part II of these Regulations shall apply to the following wastes or other matter:

- (a) those referred to in paragraph 1 of Annex I;
- (b) pesticides and their by-products not covered in Annex I.

(2) Contracting Parties shall first consider the practical availability of alternative land-based methods of treatment, disposal or elimination, or of treatment to render the wastes or other matter less harmful, before issuing a permit for incineration at sea in accordance with these Regulations. Incineration at sea shall in no way be interpreted as Discouraging

progress towards environmentally better solutions including the development of new techniques.

(3) Incineration at sea of wastes or other matter referred to in paragraph 10 of Annex I and paragraph E of Annex II, other than those referred to in paragraph(1) of this Regulation, shall be controlled to the satisfaction of the Contracting Party issuing the special permit.

(4) Incineration at sea of wastes or other matter not referred to in paragraphs (1) and (3) of this Regulation shall be subject to a general permit.

(5) In the issue of permits referred to in paragraphs (3) and (4) of this Regulation, the Contracting Parties shall take full account of all applicable provisions of these Regulations and the Technical Guidelines on the Control of Incineration of Waste and Other Matter at Sea for the waste in question.

Regulation 3

Approval and Surveys of the Incineration System

(1) The incineration system for every proposed marine incineration facility shall be subject to the surveys specified below. In accordance with Article VII(1) of the Convention, the Contracting Party which proposes to issue an incineration permit shall ensure that the surveys of the marine incineration facility to be used have been completed and the incineration system complies with the provisions of these Regulations. If the initial survey is carried out under the direction of a Contracting Party a special permit, which specifies the testing requirements, shall be issued by the Party. The results of each survey shall be recorded in survey report.

- (a) An initial survey shall be carried out in order to ensure that during the incineration of waste and other matter combustion and destruction efficiencies are in excess of 99.9 per cent.

- (b) As a part of the initial survey the State under whose direction the survey is being carried out shall:
- (i) approve the siting, type and manner of use of temperature measuring devices;
 - (ii) approve the gas sampling system including probe location, analytical devices, and the manner of recording;
 - (iii) ensure that approved devices have been installed to automaticall shut off the feed of waste to the incinerator if the temperature drops below approved minimum temperatures;
 - (iv) ensure that there are no means of disposing of wastes or other matter from the marine incineration facility except by means of the incinerator during normal operation;
 - (v) approve the devices by which feed rates of waste and fuel are controlled and recorded;
 - (vi) confirm the performance of the incineration system by testing under intensive stack monitoring, including the measurements of O₂, CO, CO₂, halogenated organic content, and total hydrocarbon content using wastes typical of those expected to be incinerated.
- (c) The incineration system shall be surveyed at lest every two years to ensure that the incinerator continues to comply with these Regulations. The scope of the biennial survey shall be based upon an evaluation of operating data and maintenance records for the previous two years.

(2) Following the satisfactory completion of a survey, a form of approval shall be issued by a Contracting Party if the incineration system is found to be in compliance with these Regulations. A copy of the survey report shall be attached to the form of approval. A form of approval issued by a Contracting Party shall be recognized by other Contracting Parties unless there are clear grounds for believing that the incineration system is not incompliance with these Regulations. A copy of each form of

approval and survey report shall be submitted to the Organization.

(3) After any survey has been completed, no significant changes which could affect the performance of the incineration system shall be made without approval of the Contracting Party which has issued the form of approval.

Regulation 4

Wastes Requiring Special Studies

(1) Where a Contracting Party has doubts as to the thermal destructibility of the wastes or other matter proposed for incineration, pilot scale tests shall be undertaken.

(2) Where a Contracting Party proposes to permit incineration of wastes or other matter over which doubts as to the efficiency of combustion exist, the incineration system shall be subject to the same intensive stack monitoring as required for the initial incineration system survey. Consideration shall be given to the sampling of particulates, taking into account the solid content of the wastes.

(3) The minimum approved flame temperature shall be that specified in Regulation 5 unless the results of tests on the marine incineration facility demonstrate that the required combustion and destruction efficiency can be achieved at a lower temperature.

(4) The results of special studies referred to in paragraphs (1), (2) and (3) of this Regulation shall be recorded and attached to the survey report. A copy shall be sent to the Organization.

Regulation 5

Operational Requirements

(1) The operation of the incineration system shall be controlled so as to ensure that the incineration of wastes or

other matter does not take place at a flame temperature less than 1,250 degrees centigrade, except as provided for in Regulation 4.

(2) The combustion efficiency shall be at least 99.95+0.05% based on:

$$\text{combustion efficiency} = \frac{C_{CO_2} - C_{CO}}{C_{CO_2}} \times 100$$

where C_{CO_2} = concentration of carbon dioxide in the combustion gases.

C_{CO} = concentration of carbon monoxide in the combustion gases.

(3) There shall be no black smoke nor flame extension above the plane of the stack.

(4) The marine incineration facility shall reply promptly to radio calls at all times during the incineration.

Regulation 6

Recording Devices and Records

(1) Marine incineration facilities shall utilize recording devices or methods as approved under Regulation 3. As a minimum, the following data shall be recorded during each incineration operation and retained for inspection by the Contracting Party who has issued the permit;

- (a) continuous temperature measurements by approved temperature measuring devices;
- (b) data and time during incineration and record of waste being incinerated;
- (c) vessel position by appropriate navigational means;
- (d) feed rates of waste and fuel--for liquid wastes and fuel the flow rate shall be continuously recorded; the latter requirement does not apply to vessels

- operating on or before January 1, 1979;
- (e) CO and CO₂ concentration in combustion gases;
 - (f) vessel's course and speed.

(2) Approval forms issued, copies of survey reports prepared in accordance with Regulation 3 and copies of incineration permits issued for the wastes or other matter to be incinerated on the facility by a Contracting Party shall be kept at the marine incineration facility.

Regulation 7

Control over the Nature of Wastes Incinerated

A permit application for the incineration of wastes or other matter at sea shall include information on the characteristics of wastes or other matter sufficient to comply with the requirements of Regulation 9.

Regulation 8

Incineration Sites

(1) Provisions to be considered in establishing criteria governing the selection of incineration sites shall include, in addition to those listed in Annex III to the Convention, the following:

- (a) the atmospheric dispersal characteristics of the area--including wind speed and direction, atmospheric stability, frequency of inversions and fog, precipitation types and amounts, humidity--in order to determine the potential impact on the surrounding environment of pollutants released from the marine incineration facility, giving particular attention to the possibility of atmospheric transport of pollutants to coastal areas;
- (b) oceanic dispersal characteristics of the area in order to evaluate the potential impact of plume

- interaction with the water surface;
- (c) availability of navigational aids.
- (2) The coordinates of permanently designated incineration zones shall be widely disseminated and communicated to the Organization.

Regulation 9

Notification

Contracting Parties shall comply with notification procedures adopted by the Parties in consultation.

ระเบียบกรมเจ้าท่า
ว่าด้วยการรักษาแนวฝั่งน่านน้ำไทย
พ.ศ. 2526

เพื่อให้เจ้าพนักงานปฏิบัติให้เป็นไปตามความในมาตรา 76, 77, 78, 79, 80, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 113 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และมาตรา 117, 118, 119, และ 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม 2515 ซึ่งให้กรมเจ้าท่ามีอำนาจและหน้าที่รักษาแนวฝั่งของน่านน้ำไทยอันเป็นทางสาธารณะ มิให้ผู้ใดทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดล่วงล้ำคนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำ จึงวางระเบียบไว้เป็นหลักปฏิบัติ ดังต่อไปนี้.-

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยการรักษาแนวฝั่งน่านน้ำไทย" พ.ศ. 2526

ข้อ 2. ให้ยกเลิกคำสั่งระเบียบการกรมเจ้าท่า ที่ 69/2438 และคำสั่งหรือระเบียบใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบการนี้

ข้อ 3. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ 1 สิงหาคม 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 4. ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ในการรักษาแนวฝั่งของน่านน้ำไทยปฏิบัติโดยอาศัยความในมาตรา 85, 113 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และมาตรา 117, 119 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม 2515

ข้อ 5. แนวฝั่งของน่านน้ำซึ่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ได้บัญญัติให้อำนาจเจ้าท่ามีหน้าที่รักษาแนวฝั่งของน่านน้ำอันเป็นทางสาธารณะนั้น คือแนวฝั่งซึ่งระดับสูงสุดของน้ำในคราวน้ำเกิดธรรมดาสันท่อมถึง และน่านน้ำอันมีแนวฝั่งที่กล่าวแล้วนี้ให้ถือว่าเป็นทางสาธารณะ (โดยนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 130 พ.ศ. 2468)

กรรมสิทธิ์เหนือที่ดินชายฝั่งของน่านน้ำ

ข้อ 6. โดยอาศัยความในมาตรา 1308 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ถือว่า ชายฝั่งของน่านน้ำที่ออกชนตามธรรมชาติ ซึ่งเวลานี้ขึ้นตามปกติท่วมไม่ถึง เป็นทรัพย์สินของเจ้าของที่ดิน เฉพาะหน้าแนวเขตที่ดินตามโฉนดเดิม โดยถือเอาเส้นลากกับแนวฝั่งผ่านจุดสุดปลาย เขตที่ดินที่แนวฝั่งลงมาน่านน้ำ (โดยนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 84 พ.ศ. 2468 และที่ 1077 พ.ศ. 2464)

ข้อ 7. ชายฝั่งของน่านน้ำที่ออกขึ้นตามข้อ 6 เฉพาะส่วนที่ในคราวน้ำเกิดธรรมดาขึ้นท่วมถึง ให้ถือว่าเป็นทางสาธารณะตามข้อ 5 ผู้ใดจะถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมายไม่ได้

ถ้าเจ้าของที่ดินซึ่งไม่มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามกฎหมาย มีความประสงค์จะกระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ให้มาขออนุญาตต่อเจ้าท่าก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำได้

ข้อ 8. ที่ดินแนวฝั่งของน่านน้ำซึ่งเปลี่ยนรูปไปด้วยประการใด ๆ เขตของที่ดินตามโฉนดต้องเปลี่ยนรูปตามที่ท่วมถึง กรรมสิทธิ์แห่งโฉนดไม่มีอำนาจเหนือบริเวณพื้นที่ในส่วนที่ได้ถูกทำลายจนน้ำท่วมถึงได้ และเจ้าของที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เหลืออยู่เฉพาะบริเวณที่ดินอันอยู่สูงพ้นเขตแนวฝั่งของลำน้ำขึ้นไปเท่านั้น (โดยนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 1125/2463)

แต่ถ้าเจ้าของที่ดินยังใช้สิทธิแห่งความเป็นเจ้าของครอบครองที่ดินนั้นอยู่ มิได้ทอดทิ้งปล่อยให้เป็นที่ชายคลองสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว กรรมสิทธิ์ที่ดินตามโฉนดยังคงมีอยู่ (โดยนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 353 - 360/2507)

ข้อ 9. ชายฝั่งที่ติดต่อกับเขตที่ดินตามโฉนดและอยู่ต่ำกว่าเขตแนวฝั่งของน่านน้ำลงมา ซึ่งยอมให้เจ้าของที่ดินบนฝั่งขออนุญาตทำการก่อสร้าง หรือสงวนไว้ไม่ให้ผู้อื่นทำการก่อสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้นั้น คือ ภายในบริเวณเฉพาะหน้าแนวเขตที่ดินตามโฉนดบนฝั่ง โดยถือเอาเส้นลากกับแนวฝั่งผ่านจุดสลับปลายเขตที่ดินแนวฝั่งลงมาน่านน้ำ

ข้อ 10. ภายในน่านน้ำไทย ผู้ใดมีความประสงค์จะกระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ ให้มาขออนุญาตจากเจ้าท่าก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงทำได้ และให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ยึดหลักการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

10.1 ที่ดินซึ่งจะกระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ผู้ขออนุญาตต้องเป็นเจ้าของ โดยมิกรรมสิทธิ์หรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์อื่นชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยนัยแห่งข้อ 6 ข้อ 7 หรือ ข้อ 8

10.2 น่านน้ำตอนที่กระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เมื่ออนุญาตให้สร้างแล้วต้องไม่แคบลงจนอาจกีดขวางหรือไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำ และให้พิจารณาถึงน่านน้ำซึ่งจะต้องแคบลง เพราะจำนวนและขนาดของเรือที่มีสิทธิ์จะเทียบได้ตามกฎหมายอีกด้วย

ในการพิจารณาว่าลำน้ำตอนใดจะแคบลงจนอาจกีดขวางหรือไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำหรือไม่ ให้ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังต่อไปนี้

10.2.1 ให้พิจารณาถึงความหนาแน่นของการจราจรทางน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มของจำนวนเรือที่อาจจะมีเพิ่มขึ้นในอนาคต

10.2.2 ให้พิจารณาถึงขนาดของเรือที่ใหญ่ที่สุดที่สามารถใช้ร่องน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มของการขยายและการปรับปรุงร่องน้ำทางเดินเรือในอนาคต

10.2.3 ความกว้างของร่องน้ำทางเดินเรือให้พิจารณาถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความกว้างของเรือ (B) ในเรื่องของความสามารถในการบังคับเรือ (Maneuverability) ระยะห่างของร่อง (Bank Clearance) และระยะห่างที่เรือจะสวนกันได้โดยปลอดภัย (Clearance Between Maneuvering Width)

10.3 ทาเลที่จะกระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ถ้าเป็นคาบลหัวแหลมต้องไม่อนุญาตให้กระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำจนเป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ

ข้อ 11. ในระเบียบนี้ คำว่า

"ซ่อมแซม" ให้มีความหมายเป็นไปตามคำจำกัดความตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฉบับที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

การสร้างเขื่อน

ข้อ 12. ผู้ใดมีความประสงค์จะสร้างเขื่อนโดยมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดล้ำเขตแนวฝั่งลงมานั้นน้ำ ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่พิจารณาคัดหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

12.1 การพิจารณาอนุญาตให้ยึดหลักทางสาธารณะตามข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 8 หรือยื่นออกมาได้เล็กน้อยตามความจำเป็น

12.2 ทาเลที่จะสร้างเขื่อนถ้าเป็นคาบลหัวแหลมการอนุญาตต้องมีเงื่อนไขบังคับไว้มิให้เจ้าของก่อสร้างหรือปลุกสิ่งใดขึ้นบนเนื้อที่ภายในเขื่อนนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าซึ่งได้พิจารณาแล้วว่าการอนุญาตให้ก่อสร้างจะไม่เป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ

12.3 แนวเขื่อนต้องไม่ยื่นล้ำเกินแนวเขื่อนข้างเคียงที่มีอยู่ก่อนแล้ว จนทำให้เสื่อมความสวยงามของริมฝั่งแม่น้ำ

ข้อ 13. เขื่อนที่ได้สร้างขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายโดยนัยแห่งข้อ 12 นั้น ถ้าเจ้าของมีความประสงค์จะซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงให้ถาวรขึ้นอีก แต่ไม่ผิดไปจากแปลนของแผนที่รังเขปในใบอนุญาต และไม่ขัดกับความในข้อ 12 แล้ว ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจอนุญาตให้ทำการซ่อมแซมได้

ถ้าเจ้าของมีความประสงค์จะทำการซ่อมแซมนอกเหนือไปจากที่ได้อนุญาตไว้ข้าง

อนุญาตหรือผิดไปจากแปลนของแผนที่สังเขปในใบอนุญาต ให้ถือว่าการซ่อมแซมนั้นเป็นการสร้างชั้นใหม่ เฉพาะในส่วนที่นอกเหนือไปจากแผนที่สังเขปในใบอนุญาตเดิมต้องปฏิบัติตามความในข้อ 12 โดยอนุโลม

การซ่อมแซมที่ไม่มีใบอนุญาตเพราะได้ทำหรือสร้างมาก่อนพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฯ หรือด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าการซ่อมแซมนั้นเป็นการสร้างชั้นใหม่ การพิจารณาให้เป็นไปตามความในข้อ 12 โดยอนุโลม

การสร้างอู่เรือหรือคานเรือ

ข้อ 14. ผู้ใดมีความประสงค์จะสร้างอู่เรือหรือคานเรือสำหรับเอาเรือขึ้นลง ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณาหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

14.1 ท่าเลที่จะสร้างอู่เรือหรือคานเรือสำหรับเอาเรือขึ้นลง ต้องเป็นตำบลที่เรือผ่านไปมา เห็นการนำเรือเข้าออกหรือขึ้นลงได้แต่ไกล เพื่อมิให้มีเหตุอันตรายเกิดขึ้น

14.2 การสร้างเขื่อนที่ปากอู่ให้อนุโลมตามความในข้อ 12

ข้อ 15. การซ่อมแซมอู่เรือหรือคานเรือให้อนุโลมตามข้อ 13 เว้นแต่การซ่อมแซมภายในในบริเวณปากอู่หรือภายในบริเวณท่าลาดซึ่งอยู่ภายในแนวฝั่ง ส่วนการขุดดินหน้าอู่หรือหน้าลาดของท่าลาดให้อนุโลมตามความในข้อ 30

การสร้างเรือเรือน

ข้อ 16. ผู้ใดมีความประสงค์จะสร้างเรือเรือนตามริมฝั่ง โดยมีส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือเรือนยื่นล้ำเขตแนวฝั่งออกมาน่านน้ำไทย ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณาหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 คือ แนวด้านนอกของเรือเรือนต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวเรือเรือนข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนทำให้เสื่อมความสวยงามของริมฝั่ง

ข้อ 17. เรือเรือนที่จะสร้างขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายตามข้อ 16 นั้น ถ้าเจ้าของมีความประสงค์จะซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดหรือเปลี่ยนแปลงให้ถาวรขึ้นอีก แต่มิได้ต่อเติมให้ผิดไปจากแปลนของแผนที่สังเขปในใบอนุญาตซึ่งมีอยู่แล้ว เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่พิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตได้โดยจะไม่กีดขวางแก่การจราจรทางน้ำหรือขัดกับความในข้อ 16 แล้ว ก็อนุญาตให้ทำการซ่อมแซมได้

ถ้าเจ้าของมีความประสงค์จะทำการซ่อมแซมนอกเหนือจากที่ได้อนุญาตไว้ในใบอนุญาตหรือผิดไปจากแปลนของแผนที่สังเขปในใบอนุญาต เช่น เปลี่ยนชานหรือต่อเรือเรือนให้สูงขึ้น เป็นต้น ให้ถือว่าการซ่อมแซมนั้นเป็นการสร้างชั้นใหม่และให้ปฏิบัติตามความในข้อ 16 โดยอนุโลม

การซ่อมแซมโรงเรือนที่ไม่มีใบอนุญาตเพราะได้ปลูกมาก่อนพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าการซ่อมแซมนั้นเป็นการสร้างขึ้นใหม่ และให้ปฏิบัติตามความในข้อ 16 โดยอนุโลม

การสร้างสะพานทำน้ำและการวางแพ

ข้อ 18. ผู้ใดมีความประสงค์จะสร้างสะพานทำน้ำ ตามริมฝั่งน่านน้ำไทยหรือตามหน้าโรงเรือนริมฝั่งน่านน้ำไทยขึ้นใหม่ โดยมีเสาสะพานปักลงที่ชายฝั่งลำเขาเขตแนวฝั่งลงมาหรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดของสะพานยื่นล้ำเขตแนวฝั่งลงมา ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณายึดหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

18.1 ท่าเลที่จะสร้างสะพานนั้น ถ้าสะพานนั้นมีหลังคาหรือเรื่องประกอบสูงชันจากสะพาน ต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ

18.2 การสร้างสะพาน ถ้าหากว่าตำบลที่จะสร้างสะพานเป็นชายเลนลาดยาวมาก ให้พิจารณาตามควรแก่สถานที่ มิให้เป็นการรบกวนกีดขวางแก่การจราจรทางน้ำ

18.3 แนวหน้าปลายสะพานหรือแนวแพ ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวหน้าทำเทียบเรือข้างเคียงที่สร้างสะพานอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือใหญ่เข้า-ออก เทียบ และต้องไม่ยื่นเอนเอียงไปรบกวนล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าบ้านของผู้อื่น (ควรให้ตั้งฉากกับแนวฝั่งตรงที่สร้าง)

ข้อ 19. การซ่อมสะพานทำน้ำ และแพปลายสะพานตามริมฝั่งน้ำให้ปฏิบัติตามข้อ 17 โดยอนุโลม

การสร้างสะพานทำเทียบเรือ

ข้อ 20. ผู้ใดมีความประสงค์จะสร้างทำเทียบเรือตามริมฝั่งน่านน้ำไทยขึ้นใหม่ โดยมีเสาสะพานปักลงที่ชายฝั่งลำเขาเขตแนวฝั่งในน่านน้ำไทย หรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดของทำเทียบยื่นล้ำเขตแนวฝั่งลงมาในน่านน้ำไทย ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณายึดหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

20.1 ท่าเลที่จะสร้างทำเทียบเรือ ถ้าเป็นตำบลหัวแหลม เรือที่จะเทียบทำต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ หรือถ้าเป็นตำบลท้องคุ้ง เรือที่เทียบทำต้องไม่เป็นที่นำกลัวอันตรายแก่เรือที่ผ่านไปมา

20.2 ทำเทียบเรือขนาดต่ำกว่า 500 ตันกรอสส์ ที่จะสร้างต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

20.2.1 ต้องไม่ยื่นล้ากว่าแนวท่าเทียบเรือข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือเข้า - ออก เทียบท่าข้างเคียงกันนั้น

20.2.2 ต้องไม่ยื่นเอนเอียงออกจากรุกข์หน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น หรือหน้าท่าของผู้อื่น

20.2.3 เรือที่เทียบท่าทั้งด้านหน้าและด้านข้างต้องไม่รุกข์หน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าของผู้อื่น

20.2.4 ให้พิจารณาขนาดของท่าเทียบเรือให้เหมาะสมกับเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอสส์ โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานของเรือนานาชาติ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ขออนุญาตใช้ที่สาธารณะ เกินความจำเป็น

20.2.5 ให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับอุปกรณ์ประจำท่า เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเรือเข้า - ออก จากเทียบตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น นั้น ๆ

20.2.6 แม่น้ำเจ้าพระยาในเขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ ห้ามสร้างสะพานท่าเทียบเรือยื่นล้าออกมาในลำแม่น้ำ

20.2.7 การสร้างซานพักสินค้าห้ามมีหลังคาคลุม หากจำเป็นให้พิจารณาเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ 21. การซ่อมแซมท่าเทียบเรือให้ปฏิบัติตามข้อ 17 โดยอนุโลม

การปักหลัก

ข้อ 22. ผู้ใดมีความประสงค์จะปักหลักถาวรชนิดใด ๆ ขึ้นใหม่ตามชายฝั่งลำน้ำเขตแนวฝั่งลงมาน่านน้ำไทย ให้เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่ตรวจพิจารณายึดหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

22.1 ท่าเสที่จะปักหลักนั้นต้องมีให้เรือที่ผูกกับหลักกีดขวางแก่การจราจรทางน้ำได้ และปราศจากอันตรายในกรณีที่เรือใหญ่ทำการกลับลำ (พร้อมทั้งใบจักรอาจทำให้เป็นอันตรายแก่เรือที่ผูกกับหลัก)

22.2 การปักหลักนั้นต้องไม่ปักห่างจากฝั่ง เกินกว่าพอดีที่เรือตามจำนวนและขนาดซึ่งมีสิทธิ์จะผูกอยู่ได้จนถึงเวลาน้ำลงจนควาน้ำเกิดธรรมดา การปักหลักต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

22.2.1 ต้องไม่บักล้ากว่าแนวหลัก แนวสะพานทำน้ำหรือแนวท่าเทียบเรือข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือเข้า - ออกเทียบแพหรือท่าเทียบเรือข้างเคียง (ให้พิจารณาถึงจำนวนและขนาดของเรือซึ่งมีสิทธิ์ผูกกับหลักด้วย)

22.2.2 หลักนั้นต้องมั่นคงแข็งแรงพอที่จะให้เรือผูกอยู่ได้โดยไม่เป็นอันตราย

22.2.3 เรือที่ผูกกับหลักรวมทั้งเชือกผูกเรือซึ่งผูกกับหลัก ต้องไม่รกล้ำบังหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของที่ดินหรือเจ้าของอาคารหรือเจ้าของท่าเรือนั้น

ข้อ 23. การซ่อมแซมหลักให้ปฏิบัติตามข้อ 17 โดยอนุโลม

การจอดแพคนอยู่

ข้อ 24. ผู้ใดมีความประสงค์จะจอดหรือสร้างแพคนอยู่ตามริมฝั่งน้ำขึ้นใหม่ ให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณาหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

24.1 ท่าที่จะจอดแพคนอยู่นั้น ต้องมีที่ตัวแพเป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือหรือไม่เป็นเหตุที่นำกลัวอันตรายที่จะบังเกิดขึ้นแก่การเดินเรือและแพคนอยู่เอง เช่น แพที่จอดตามหัวแหลมมักกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ ในเมื่อเลี้ยวค้งหรือแพที่จอดในท่าเลที่เรือใหญ่กลับลำพรัน้ำไปจักรอาจทำให้เกิดอันตราย

24.2 การจอดแพคนอยู่นั้น เมื่อเวลาน้ำลงงวดในคราวน้ำเกิดธรรมดา ต้องไม่ห่างจากฝั่ง เกินกว่าพอดีที่แพคนอยู่ไม่ค้างแห้ง

24.3 แนวหน้าแพคนอยู่ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวหน้าแพคนอยู่ข้างเคียงหรือท่าเทียบข้างเคียงที่จอดอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือเข้า - ออกเทียบแพหรือท่าเทียบนั้น

24.4 หลักผูกแพคนอยู่ต้องมั่นคงแข็งแรงพอที่จะให้แพคนอยู่ผูกอยู่ได้โดยไม่หลดลอยหรือเป็นอันตรายแก่แพคนอยู่ข้างเคียงหรือแก่เรือที่สัญจรไปมา ฯลฯ (ให้พิจารณาถึงเชือกผูกแพด้วย) และต้องมีระยะห่างจากแนวหน้าแพคนอยู่ออกไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ฯ

24.5 แพคนอยู่ใดยื่นล้ำออกมาในน้ำจนน่ากลัวอันตรายแก่การเดินเรือในเวลาคลื่นได้ ให้บังคับแพนั้นเปิดใช้โคมไฟสีขาวซึ่งมองเห็นได้รอบทิศทางที่เด่นเห็นได้ง่ายทางท้ายแพ 1 ดวง

ข้อ 25. การซ่อมแซมแพคนอู๋ให้ปฏิบัติตามข้อ 17 โดยอนุโลม

การจอดแพไม้

ข้อ 26. แพไม้ทุกชนิดตามริมฝั่งแม่น้ำนั้นให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจตราให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมแพไม้ปฏิบัติตามมาตรา 43 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และเฉพาะแพไม้ที่จอดตามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อน

26.1 ตามท่าเทียบและตามท่าขึ้น อนุญาตให้จอดแพไม้ได้กว้าง เพียงไม่กี่ชวาหรือไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำ และต้องน้อยกว่ายี่สิบต้นชง

26.2 ตามริมฝั่งแม่น้ำและริมฝั่งคลอง อนุญาตให้จอดแพไม้ได้แต่ต้องจำกัดความกว้างของแพนั้น โดยมีที่กีดขวางหรือไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำ

26.3 ท่าเลที่จะจอดแพไม้ต้นนั้นต้องเป็นท่าเลที่ไม่มีกีดขวางแก่การเดินเรือหรือไม่เป็นท่าเลซึ่งเรือใหญ่กลับลำ หรือไม่เป็นท่าเลที่ไม่ต้องการให้พบคืนที่ตอมน้ำขึ้นขึ้น (แพไม้ย่อมทากิที่นั้นคกตะกอนได้)

26.4 แพไม้ต้องมีหยีบังหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าข้างเคียงของผู้อื่นโดยมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินหรืออาคารหรือเจ้าของท่าเรือนั้น

26.5 แพไม้ที่ยื่นล้าออกมาในลำน้ำ จนน่ากลัวอันตรายแก่การเดินเรือในเวลาคลื่น ต้องบังคับให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมแพไม้ยื่นเบ็ดซี่โคม่าพลิวซึ่งแลเห็นได้รอบทิศไว้ในที่เด่นเห็นได้ง่ายทางตอนหน้าแพไม้ตามจำนวนที่เห็นควร

การจอดเรือ

ข้อ 27. เรือที่จอดตามริมฝั่งแม่น้ำนั้น เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจตราให้ผู้ควบคุมเรือปฏิบัติตามมาตรา 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 และ 51 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ดังต่อไปนี้

27.1 ตามท่าเทียบและตามท่าขนถ่ายสินค้าริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา อนุญาตให้เทียบเรือได้ไม่เกินกว่า 2 ลำ และไม่กี่ชวาของการจราจรทางน้ำ

27.2 ตามหน้าแพคนอู๋ให้จอดเรือหรือเทียบเรือได้ไม่เกิน 1 ลำ และไม่เป็นที่กีดขวางแก่การจราจรทางน้ำ

27.3 ตามริมฝั่งแม่น้ำให้จอดเรือห่างจากฝั่งได้แต่ไม่กี่ชวาของการจราจร

ทางน้ำและห้ามจอดขวางลำน้ำ

27.4 ความริมฝั่งคลองต่าง ๆ ห้ามจอดเรือซ้อนลำหรือขวางลำน้ำหรือกลางลำน้ำ

ข้อ 28. ถ้าเจ้าของท่าเทียบเรือท่าขนถ่ายสินค้ามีความประสงค์จะขอสัทธิให้เรือเทียบท่าของคนได้มากกว่าอัตราตามข้อ 27 ให้มาขออนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมต่อกรมเจ้าท่า และให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตรวจพิจารณาหลักการพิจารณาเพิ่มเติมจากข้อ 10 ดังต่อไปนี้

28.1 ท่าเลที่จะอนุญาตให้เทียบเรือนั้น เรือที่เทียบท่าต้องไม่ยื่นล้ำจนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การใช้น้ำ เช่น ท่าเลเรือใหญ่กลับลา ฯลฯ

28.2 ท่าใดมีหลักปักสำหรับให้เรือเทียบท่า เพราะที่หน้าท่าต้นเรือจะเทียบอยู่ไม่ได้จนถึงเวลาน้ำลงงวดแล้ว ให้เจ้าพนักงานกำหนดความกว้างของแนวเรือที่จะยอมให้เทียบได้จากหลักหน้าท่านั้น โดยคิดเป็นเมตรรวมจากแนวหน้าท่าถึงหลักและให้บันทึกอัตราความกว้างที่ได้อนุญาตลงในใบอนุญาตด้วย

28.3 แนวอกตามกำหนดที่อนุญาตไว้ในข้อ 28.2 ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวอกตามกำหนดที่อนุญาตให้ไว้แก่ท่าข้างเคียง และต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวด้านหน้าท่าเทียบเรือแนวด้านหน้าสะพานใกล้เคียงที่มีอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือเข้า - ออก เทียบท่าหรือแพน

การขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

ข้อ 29. ภายใต้น่าน้ำไทย ผู้ใดมีความประสงค์จะขุดลอกแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดินต้องมาขออนุญาตจากเจ้าท่าก่อน และให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่พิจารณา ดังต่อไปนี้

29.1 การขุดต้องไม่ทำให้ร่องน้ำทางเรือเดินเสื่อมเสียไปด้วยประการใด ๆ และไม่เป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำด้วย

29.2 การขุดต้องทำการขุด โดยมีให้เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างคามริมฝั่งของลำน้ำตอนนั้น ๆ

29.3 การขุดนั้นต้องไม่ทำความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น เช่น เครื่องจักรส่งเสียงดังจนเป็นที่รบกวนผู้อื่นในขณะที่ปฏิบัติงาน ฯลฯ

29.4 กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เช่น

ที่ตั้งดิน ฯลฯ และมีแผนที่สังเขปประกอบด้วย

29.5 การขุดนั้นหากนำ ดิน หิน กรวด ทราย ไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปจำหน่าย ฯลฯ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ขุดทรายก่อน

29.6 บริเวณที่ทำการขุดอยู่ใกล้โบราณสถานหรือสถานที่สำคัญของทางราชการ เขตจอดเรือของกองทัพเรือ ฯลฯ ควรเสนอให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นให้ความเห็นชอบก่อน

การขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ

ข้อ 30. ภายในน่านน้ำไทย ผู้ใดมีความประสงค์จะขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ ต้องมาขออนุญาตจากเจ้าท่าก่อน และให้เจ้าพนักงานผู้ทำหน้าที่พิจารณา ดังต่อไปนี้

30.1 ศาสนที่ขุดนั้น ผู้มาขออนุญาตต้องเป็นเจ้าของท่าเทียบเรือ โดยมีกรรมสิทธิ์ หรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์อื่นชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยนัยแห่งข้อ 6, ข้อ 7 หรือข้อ 8 และได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินบนฝั่งด้วย

30.2 การขุดนั้นต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หรือเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดิน หรือสิ่งปลูกสร้างใกล้เคียงด้วยหรือสิ่งปลูกสร้างริมฝั่งน้ำ รวมทั้งสิ่งปลูกสร้างข้างเคียง

30.3 การขุดนั้นต้องไม่ทำให้ร่องน้ำทางเรือเดินเสื่อมเสียไปด้วยประการใด ๆ และไม่เป็นที่เกิดความไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำด้วย

30.4 วิธีดำเนินการขุดต้องไม่เป็นที่น่ากลัวอันตราย และต้องไม่บังหน้าท่าเรือหน้าอาคารตามริมฝั่งน้ำจนเกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นด้วย

30.5 ให้กำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตห้ามนำดิน หิน กรวด ทราย ไปจำหน่าย

การทิ้งอับเฉาหรือสิ่งอื่นสิ่งใด

ข้อ 31. ภายในน่านน้ำไทย ผู้ใดจะทิ้งสิ่งใด ๆ ที่อาจจะเป็นการทำให้เกิดการดินเขิน หรือตกตะกอน หรือสกปรกเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือเป็นอันตรายแก่การเดินเรือ เช่น ดิน กรวด ทราย น้ำมัน ฯลฯ ทั้งลงในน่านน้ำไทย ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อน

31.1 การทิ้งต้องไม่ทำให้ร่องน้ำทางเรือเดินเสื่อมเสียไปด้วยประการใด ๆ และไม่เป็นที่เกิดความไม่สะดวกแก่การจราจรทางน้ำด้วย

31.2 การทิ้งต้องกระทำโดยมิให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามริมฝั่งของลำน้ำตอนนั้น ๆ

31.3 การทิ้งต้องไม่ทำความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

31.4 กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เช่น จำนวนหรือขนาดของสิ่งที่จะทิ้ง ฯลฯ และมีแผนที่สิ่งเข้ประกอบด้วย

31.5 วัสดุที่จะทิ้งหรือพื้นที่ที่จะทิ้ง และการอนุญาตให้ทิ้งวัสดุใด ๆ ให้พิจารณาตามบทบัญญัติ ของอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้ และสิ่งอื่น ๆ (The Convention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Water and other Matter) และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะจากเรือพ.ศ.2516 (The International Convention for the Prevention of Pollution from ships, 1973) ตามภาคผนวกแนบท้ายระเบียบนี้

การออกใบอนุญาต

ข้อ 32. เมื่อมีผู้ใดมาขออนุญาตกระทำการล้างล้างน้ำหรืออย่างหนึ่งอย่างใดในระเบียบนี้ให้ปฏิบัติดังนี้

32.1 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของกองตรวจท่าหรือสำนักงานเจ้าท่าเขต ให้คำแนะนำหรือชี้แจงแก่ผู้อนุญาตให้เข้าใจถึงระเบียบของกรมเจ้าท่าทุกประการ

32.2 ให้ผู้อนุญาตซื้อแบบพิมพ์ไปกรอกข้อความ และทำแผนที่สิ่งเข้ให้เรียบร้อยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของกองตรวจท่าหรือสำนักงานเจ้าท่าเขต ถ้าการกระทำเพื่อขออนุญาตซ่อมแซมหรือขุดต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้อนุญาตแบบใบอนุญาตฉบับเดิมมาด้วย ในกรณีขออนุญาตซ่อมแซมถ้าไม่มีใบอนุญาตฉบับเดิมให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบันทึกถ้อยคำยืนยันของผู้อนุญาตไว้ด้วย

32.3 ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจเอกสารร้องขอผู้อนุญาต เมื่อเห็นว่าถูกต้องครบถ้วนให้เสนอเรื่องต่อ ผู้อำนวยการกอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขตพิจารณา

33.4 ผู้อำนวยการกอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขตพิจารณาเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานตรวจท่าไปตรวจสถานที่ที่จะขออนุญาตกระทำล้างล้างน้ำ ให้เจ้าหน้าที่ออกใบสั่งเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้ผู้นั้นชำระเงินแล้วจึงสั่งให้เจ้าพนักงานตรวจท่า ไปทำการตรวจสถานที่โดยคิดค่านัดหมาย วันเวลา กับผู้นั้นด้วย

33.5 เมื่อเจ้าพนักงานตรวจท่าไปตรวจพิจารณาแล้ว ให้รายงานผลการตรวจต่อผู้อำนวยการกอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขตว่าสมควรอนุญาตให้กระทำล้างล้างน้ำ

น้ำได้หรือไม่ โดยให้ชี้แจง เหตุผลโดยละเอียดพร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขและมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นได้ และให้แนบแผนที่สิ่ง เชบแสดงสถานที่และขอบเขตในการอนุญาตกับรายงานด้วย

32.6 กรณี ผู้อำนวยการกอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขตพิจารณาแล้ว เห็นควรอนุญาตให้กระทำการสิ่งล่วงล้ำลำน้ำได้ ให้ส่งอนุญาตและให้เจ้าหน้าที่เก็บเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงก่อนออกใบอนุญาต และให้ผู้มีอำนาจลงนามในใบอนุญาต ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมเจ้าท่า และให้ปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติงานของสำนักงานเจ้าท่าเขต

32.7 กรณี ผู้อำนวยการกอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขตพิจารณาเห็นว่าไม่ควรอนุญาตให้กระทำการสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ให้กองตรวจท่าหรือสำนักงานเจ้าท่าเขตชี้แจง เหตุผลในการไม่ควรถวายใบอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตทราบ แต่เมื่อผู้ขออนุญาตยืนยันที่จะขอคำวินิจฉัย การที่ขออนุญาตไว้ั้น ให้เสนอเรื่องและ เหตุผลในการที่ไม่อนุญาตให้อธิบดีกรมเจ้าท่าชี้ขาด

อายุของใบอนุญาต

ข้อ 33. ใบอนุญาตทุกชนิดให้มีอายุใช้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตเป็นต้นไป และสิ้นสุดลง ดังนี้

33.1 ถ้าผู้ขออนุญาตมิได้เริ่มดำเนินการตามคำขอภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต ใบอนุญาตฉบับนั้นต้องสิ้นอายุตั้งแต่วันที่พ้นกำหนด 6 เดือนที่กล่าวแล้ว

33.2 การดำเนินการปลูกสร้างตามข้อ 12 ถึงข้อ 25 ที่ได้เริ่มทำการปลูกสร้างภายในกำหนดเวลาใน 33.1 ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่สิ่งปลูกสร้างแล้วเสร็จหรือไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต หากการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จให้มาขอต่ออายุใบอนุญาตใหม่

33.3 การขออนุญาตตามข้อ 28 นั้น ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่พิจารณาอนุญาตเห็นสมควร แต่ถ้าเป็นการอนุญาตเป็นการประจักษ์ให้มีอายุได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต และถ้าผู้ขออนุญาตมีความประสงค์ขอต่ออายุอีกก็ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาต โดยแนบบัตรอนุญาตฉบับเดิมมายื่นขอต่ออายุที่กองตรวจท่า หรือสำนักงานเจ้าท่าเขต เพื่อพิจารณาว่าควรให้ต่ออายุใบอนุญาตต่อไปหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้ต่ออายุให้ส่งอนุญาตและส่ง เจ้าหน้าที่สิ่ง เก็บเงินค่าธรรมเนียมและออกใบอนุญาตให้ใหม่

33.4 การขออนุญาตอื่น ๆ ซึ่งเป็นการชั่วคราว เช่น การขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเฉพาะการนั้น

33.5 ถ้าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนระเบียบ หรือพระราชบัญญัติการเดินเรือ

ในน่านน้ำไทย หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาระเบียบการนี้ให้ ผู้อำนวยการ
กอง กองตรวจท่า หรือเจ้าท่าเขต สั่งก่อนคืนใบอนุญาตนั้นได้ โดยได้รับความเห็นชอบจาก
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ประกาศ ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2526

(ลงชื่อ) พลเรือตรี ประกิจ ประจบเหมาะ
(ประกิจ ประจบเหมาะ)
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ผนวก 1

คำแนะนำในการอนุญาตให้ทิ้งสิ่งของลงในน้ำ

- ก. วัสดุเหลือใช้หรือวัสดุอื่น ๆ ต่อไปนี้ ห้ามอนุญาตให้ทิ้งลงในน้ำโดยเด็ดขาด
1. สารประกอบออกแกนนินฮาโลเจน
 2. พรอทและสารประกอบพรอท
 3. แคลเซียมและสารประกอบแคลเซียม
 4. พลาสติกหรือวัสดุสังเคราะห์ที่คงทน เช่น ตาข่ายและเชือก ซึ่งอาจลอยอยู่ใกล้ผิวน้ำหรือน้ำ อันเป็นผลกระทบกระเทือนถึงการประมง การเดินเรือ หรือการประกอบกิจการอื่น ๆ
 5. น้ำมันดิบ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันดีเซลหนัก น้ำมันหล่อลื่น หรือวัสดุใด ๆ ที่มีสิ่งเหล่านี้ปนอยู่
 6. สารที่มีกัมมันตภาพรังสี สารชีวะ
 7. วัสดุซึ่งผลิตขึ้นเพื่อการสงครามทางชีวะและเคมี

วัสดุดังกล่าวนี้ ไม่รวมถึงสารซึ่งเมื่อทิ้งลงน้ำแล้ว ก็จะปราศจากอันตรายลงโดยเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางกายภาพ, เคมี หรือชีวะ นอกจากจะทำให้องค์สภาพทางทะเลซึ่งรับประทานได้หมดรส หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์เลี้ยง

ข. สิ่งต่อไปนี้ ให้พิจารณาอนุญาตให้ทิ้งลงในทะเลได้เป็นราย ๆ ไป เมื่อมีกรณีฉุกเฉิน หรือไม่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพ และเห็นว่าไม่มีทางอื่นที่ดีกว่า แต่ห้ามมิให้อนุญาตให้ทิ้งลงในแม่น้ำ คลอง, บึง, อ่างเก็บน้ำ, ทะเลสาบ โดยเด็ดขาด

1. อาเซนิค ตะกั่ว ทองแดง สังกะสี สารประกอบของธาตุเหล่านี้
2. สารประกอบออกแกนนินซิลิคอน
3. ฟลูออไรด์

4. ไชยาไนต์

5. ยาฆ่าแมลง และผลพลอยได้จากการผลิต

6. เบริลเลียม โครเมียม นิกเกิล วานาเดียม และสารประกอบของธาตุเหล่านี้ ซึ่งมีจำนวนมาก

7. ภาชนะ เศษโลหะ และวัสดุเหลือใช้ชิ้นใหญ่ ๆ ซึ่งเมื่อจมสู่พื้นท้องทะเล อาจเป็นอุปสรรคต่อการประมงหรือการเดินเรือ

ค. หัวข้อที่ต้องนำมาพิจารณาในการอนุญาตให้ทิ้งวัสดุเหลือใช้ หรือวัสดุอื่น ๆ ลง

ในทะเล

1. คุณสมบัติและส่วนประกอบของวัสดุนั้น ได้แก่

1.1 ปริมาณและส่วนประกอบของวัสดุที่จะอนุญาตให้ทิ้งต่อบี

1.2 รูปแบบ เช่น ของแข็ง ของเหลวข้น ของเหลว หรือของที่มีสภาพเป็นก๊าซ

1.3 คุณสมบัติทั้งทาง

- กายภาพ เช่น การละลาย และความแน่น
- เคมีและชีวเคมี เช่น ความต้องการออกซิเจน
- ชีวะ เช่น มีเชื้อไวรัส แบคทีเรีย ยีสต์ พาราสิต

1.4 ความเป็นพิษ

1.5 ความคงทน ทั้งทางกายภาพ เคมี และชีว

1.6 การสะสม การเปลี่ยนแปลงทางชีวของสารชีวหรือการเกิดตะกอน

1.7 ความไวต่อการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ทางกายภาพทางเคมี และทางชีวเคมี รวมทั้งการมีปฏิกิริยาต่อสารละลายจากสิ่งที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต

1.8 โอกาสที่จะก่อให้เกิดความสกปรก หรือการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ซึ่งทำให้ราคาของทรัพยากรทางทะเลลดลง

2. คุณสมบัติของพื้นที่ และวิธีการทิ้ง
 - 2.1 คาบที่ ความลึก ระยะทางจากฝั่ง ความห่างไกลจากสถานเพาะเลี้ยงกุ้ง ปลา หอย หรือทรัพยากรอื่น ๆ
 - 2.2 อัตราการทิ้งต่อระยะเวลา
 - 2.3 วิธีการบรรจุที่บ่อ และภาชนะ
 - 2.4 ความเจือจาง ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการปล่อยทิ้ง
 - 2.5 คุณสมบัติในการแพร่กระจาย เช่น ผลของกระแสน้ำ น้ำขึ้นลง และลม
 - 2.6 คุณสมบัติของน้ำ เช่น ออกทกมิ ความเป็นกรดด่าง ความเค็ม ความเป็นชั้นของน้ำ ปริมาณของออกซิเจน ไนโตรเจน
 - 2.7 ลักษณะของพื้นที่ท้องทะเล
 - 2.8 สิ่งของซึ่งถูกทิ้งไว้เดิม
 - 2.9 มีข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เพียงพอในการที่จะประกอบการพิจารณาอนุญาตหรือไม่
3. การพิจารณาโดยทั่วไป และสภาพการ
 - 3.1 ผลซึ่งอาจกระทบต่อทัศนียภาพ เช่น การลอยหรือถูกพัดไปติดฝั่ง, ความขุ่นของน้ำ, กลิ่น, การเปลี่ยนสี และการเกิดฟอง
 - 3.2 ผลซึ่งอาจเกิดต่อสิ่งมีชีวิต เช่น ปู, ปลา, หอย, หรือพืช
 - 3.3 ผลซึ่งอาจกระทบต่อการใช้ทะเลทางด้านอื่น ๆ เช่น ทำให้คุณภาพของน้ำซึ่งใช้ในทางอุตสาหกรรมเสียไป สิ่งก่อสร้างใต้น้ำเกิดสนิมผกร่อน, สิ่งล่อยน้ำขัดขวางการเดินเรือ, การประมง และการรักษาสภาพของพื้นที่แห่งใดแห่งหนึ่งไว้เพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์
 - 3.4 หนทางซึ่งอาจจัดสิ่งเหล่านี้ได้บนฝั่ง หรือกรรมวิธีที่จะลดความเป็นอันตรายก่อนทิ้งลงในทะเล

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอมา ประมาทพล เกิดวันที่ 29 พฤษภาคม 2503 ที่จังหวัดตราด
ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา
2525 สำเร็จการศึกษาจาก สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 38
ปีการศึกษา 2528 เข้ารับราชการตำแหน่งบุคลากร 3 ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ กรมเจ้าท่า
ในปี พ.ศ. 2528 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนิติกร 4 ฝ่ายนิติการ กรมเจ้าท่า